

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

03 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de procurorul delegat în Procuratura de circumscripție Chișinău, Oleg Popov, de avocatul Radion Bordian în numele inculpatului Ciocoi Ruslan, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 24 octombrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2019, în privința inculpaților

Ciocoi Ruslan XXXXXX;

Jighet Ana XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>05.06.2018 – 24.10.2018,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>01.11.2018 – 20.03.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>28.05.2019 – 03.07.2019.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 24 octombrie 2018, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Ciocoi Ruslan a fost condamnat în baza art. 281 Cod penal la 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la data definitivării sentinței, cu includerea perioadei aflării în arestare preventivă de la 24.04.2018 până la 26.02.2018.

Jighet Ana a fost condamnată în baza art. 281 Cod penal la amendă în mărime de 630 unități convenționale, ce constituie 31.500 lei.

Acțiunea civilă depusă de Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, în interesele Ministerului Finanțelor privind încasarea în mod solidar de la inculpați în folosul statului a prejudiciului material cauzat, în sumă totală de 6069,17 lei, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că la 10 aprilie 2018, inculpatul Ciocoi R., acționând cu intenție directă, urmărind scopul comunicării mincinoase cu bună-știință despre actul de terorism, din motiv că dorea să amâne ședința judiciară care urma să fie desfășurată în incinta Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Jighit A. care, la inițiativa lui Ciocoi R., aproximativ la ora 12.26, a procurat din chioșcul nr. 47 SRL „Moldpresa GRUP”, situat pe bd. Moscovei, mun. Chișinău, o cartelă SIM nr. XXXXXXXX, pe care a introdus-o în telefonul mobil cu nr. de IMEI: XXXXXXXXX, după care ambii s-au deplasat în parcul „Valea Morilor”, mun. Chișinău.

Ulterior, continuând intențiile sale infracționale, în vederea realizării planului său criminal, Jighit A., acționând împreună cu Ciocoi R., în aceeași zi, aproximativ la ora 13.14, de pe telefonul mobil menționat, știind cu certitudine că informația respectivă este mincinoasă, a apelat serviciul 902 și a comunicat despre prezența unui dispozitiv explozibil în incinta Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, amplasată în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare 162. Ca urmare, au fost evacuate toate persoane aflate în clădire, fiind totalmente periclitată activitatea instituției de stat.

În urma cercetării amănunțite a clădirii de către colaboratorii serviciului specializat al Centrului Tehnico-Criminalistic și Expertize Judiciare, nu au fost depistate careva dispozitive explozibile.

Acțiunile lui Ciocoi R. au fost încadrate în baza art. 281 din Codul penal, ca comunicarea mincinoasă cu bună-știință despre actul de terorism, adică comunicarea mincinoasă cu bună-știință despre pregătirea unor explozii care periclitează viața oamenilor, cauzează daune materiale în proporții mari sau provoacă alte urmări grave.

Totodată, la 10 aprilie 2018, inculpata Jighit A., de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Ciocoi R., repartizând preventiv rolurile fiecăruia, urmărind scopul amânării ședinței judiciare care urma să fie desfășurată în incinta Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acționând cu intenție directă, împreună cu Ciocoi R. s-au deplasat la chioșcul nr. 47 SRL „Moldpresa GRUP”, situat pe bd. Moscovei, mun. Chișinău, de unde a procurat o cartelă SIM nr. XXXXXXXX, pe care a introdus-o în telefonul mobil cu nr. de IMEI: XXXXXXXXXX, după care ambii, în vederea realizării planului său criminal, cu automobilul „Mercedes E270 CDI”, n.î. XXXX XXX, la volanul căruia se afla Ciocoi R., s-au deplasat în parcul „Valea Morilor”, mun. Chișinău.

Ulterior, continuându-și intențiile infracționale, Jighit A., acționând împreună cu Ciocoi R., aproximativ la ora 13.14, de pe telefonul mobil menționat, știind cu certitudine că informația respectivă este mincinoasă, a apelat serviciul 902 și a comunicat despre prezența unui dispozitiv explozibil în incinta Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, amplasată în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare 162. Ca urmare, au fost evacuate toate persoane aflate în clădire, fiind totalmente periclitată activitatea instituției de stat.

În urma cercetării amănunțite a clădirii de către colaboratorii serviciului specializat al Centrului Tehnico-Criminalistic și Expertize Judiciare, nu au fost depistate careva dispozitive explozibile.

Acțiunile lui Jighit A. au fost încadrate în baza art. 281 din Codul penal, ca comunicarea mincinoasă cu bună-știință despre actul de terorism, adică comunicarea mincinoasă cu bună-știință despre pregătirea unor explozii care periclitizează viața oamenilor, cauzează daune materiale în proporții mari sau provoacă alte urmări grave.

Instanța a reținut că inculpații au recunoscut în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și probele administrate în faza de urmărire penală, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Conform procesului-verbal de ridicare din 20.04.2018, de la Clocicov I. au fost ridicate înregistrările audio cu înregistrarea apelului „902” din 20.04.2018, în cadrul examinării înregistrările audio a fost constatat, că înregistrarea audio cu denumirea „Voce 007” este amplasată pe un suport electronic de tip CD-R. La deschidere, un glas feminin comunică următoarele: „bună ziua eu mă numesc Victoria și ieri am fost într-o companie de oameni și o spus că azi la ora două la Judecătoria Centru, o bombă și la ora două va fi detonată, la ora două o spus că o să fie detonată”.

În baza probele administrate, instanța a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 281 Cod penal, ca comunicarea mincinoasă cu bună-știință despre pregătirea unor explozii care ar periclita viața oamenilor, cauzează daune materiale în proporții mari sau provoacă alte urmări grave.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul Ciocoi R. a recunoscut integral vina, are studii superioare și este angajat în funcție de director al unei întreprinderi, anterior nu a fost atras la răspundere penală, potrivit caracteristicii eliberate de Federația Moldovenească de Fotbal, Asociația de Futsal și Primăria XXXXXX, se caracterizează pozitiv, însă, a periclitat activitatea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Inspectoratului de Poliție și a deranjat ordinea publică, a admis un comportament antisocial ce a dus la crearea intruziunii în activitatea atâtor instituții, cel mai grav fiind că a deliberat cele săvârșite și a admis implicarea unei persoane de vârstă fragedă.

Or, inculpatul Ciocoi R. a recunoscut pe deplin vina, însă fapta comisă de acesta a adus un impact negativ serios în societate în condițiile în care a fost inițiatorul apelului, în virtutea studiilor și funcției deținute, delibera efectele faptelor sale și impactul care poate avea loc, în condițiile în care a fost perturbată activitatea unei instanțe de judecată în care activează un număr mare de judecători, fiecare având preconizate ședințe de judecată ce prezintă interes nu doar justițiabililor dar și societății.

Mai mult, au fost implicate și instituțiile de apărare a ordinii de drept care au misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor,

Deci, ținând cont de impactul negativ al acțiunilor făptuitorului aduse intereselor societății, fiind constatată ca circumstanță atenuantă - comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, precum și faptul că nu pot fi reținute ca circumstanțe atenuante, potrivit prevederilor

art. 76 lit. f) Cod penal - recunoașterea vinovăției și căința sinceră, în condițiile examinării cauzei în procedură simplificată, inculpatul beneficiind de reducerea limitelor de pedeapsă, acestuia urmând a-i fi aplicată o pedeapsă cu închisoarea, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, o sancțiune mai blândă nefiind în măsură să atingă scopul propus de legiuitor.

Totodată, instanța a statuat că cererea apărării privind aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal este neîntemeiată și nu va duce la atingerea scopului legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Pe lângă acesta, Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Buiucani în interesele Ministerului Finanțelor a înaintat acțiune civilă prin care solicită încasarea în mod solidar de la inculpați a prejudiciului material cauzat în sumă totală de 6069,1 lei, pe motiv că în urma săvârșirii infracțiunii, la fața locului au fost solicitate mai multe instituții de stat pentru a cerceta locul faptei precum și a preveni și înlătura consecințele periculoase în cazul depistării sau explodării unor substanțe explozibile.

Astfel, au fost prezentate acte confirmative că statul a suportat cheltuieli: Centrul tehnico-criminalistic și expertize judiciare - 987,16 lei, Inspectoratul Național de Patrulare - 3720,51 lei, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență - 1361,5 lei.

Or, art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală indică asupra posibilității depunerii acțiunii de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Deși art. 51 Cod de procedură penală, invocat de acuzare, indică la dreptul acuzatorului de stat de a înainta acțiune civilă împotriva inculpatului, aceasta urmează a fi declarată în condițiile art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, însă, acuzarea nu a demonstrat în ce mod i-au fost cauzate prejudicii Ministerului Finanțelor, circumstanță ce ar justifica înaintarea acțiunii civile.

La fel, în calculul întocmit de Șeful secției de contabilitate al INP, Ion Nicoară privind cheltuielile suportate de stat în cadrul intervenției la comunicarea despre actul de terorism sunt incluse următoarele secțiuni: costul întreținerii unui polițist/oră; costul întreținerii mijloacelor de transport/oră, costul pentru 1 km.

Potrivit art. 227 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Astfel, din analiza dispozițiilor art. 219 și 227 C Cod de procedură penală, în coroborare cu materialele cauzei, se atestă că cheltuielile solicitate de acuzare nu pot fi apreciate ca prejudiciu cauzat în urma comiterii infracțiunii și nici ca cheltuieli judiciare, acțiunea civilă înaintată urmând a fi respinsă ca nefondată.

3. Procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Buiucani, Drăgălin Pădure, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care din contul inculpaților să fie încasate, în mod solidar, cheltuielile judiciare în sumă de 6069,17 lei.

Apelantul a invocat că instanța de fond greșit a aplicat prevederile art. 143, 227 Cod de procedură penală la soluționarea cererii acuzării privind încasarea din contul inculpaților a sumei de 6069,17 lei, cheltuieli suportate de către Centrul tehnico-criminalistic și expertize judiciare – 987,16 lei, Inspectoratul Național de Patrulare - 3720,51 lei și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență – 1361,5 lei.

Potrivit art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Totodată, instanța de fond considerând că cheltuielile legate de întocmirea rapoartelor de expertiză nu urmează a fi suportate de inculpați, urma a-i elibera de plata cheltuielilor judiciare conform prevederilor al art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, motivând soluția dată și nu apreciind că art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală nu prevede cheltuielile suportate la efectuarea expertizelor judiciare.

3.1. A declarat apel și avocata Svetlana Olari, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata Jighit A. să fie liberată de răspundere penală în temeiul art. 55 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea amenzii contravenționale în mărime de 150 unități convenționale.

Apelanta a indicat că la individualizarea pedepsei, instanța de fond urma să se conducă de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

Pedeapsa aplicată inculpatei este prea aspră în raport cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care este una ușoară, persoana acesteia și circumstanțele atenuante sau agravante.

Or, inculpata și-a recunoscut pe deplin vina și regretă sincer cele comise, nu a creat impedimente la stabilirea adevărului în cauza penală și a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, anterior nu a fost judecată, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, are o vârstă tânără, precum și nu se atestă cauzarea prejudiciului material.

3.2. Inculpatul Ciocoi R., la fel, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința lui să fie aplicate prevederile art. 55 Cod penal, cu atragerea la răspundere contravențională.

Apelantul a invocat că, cauza a fost examinată în procedură simplificată, conștientizează cele săvârșite, este caracterizat pozitiv de la locul de muncă și de trai, lipsesc circumstanțe agravante, a comis pentru prima oară o infracțiune ușoară, regretă faptele comise și este de acord să achite amenda și cheltuielile suportate de organele competente la descoperirea infracțiunii.

Astfel, sunt prezente toate premisele de aplicare a prevederilor art. 55 Cod penal, dar i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră.

Or, are studii superioare, este angajat în funcție de director al unei întreprinderi, nu a fost atras la răspundere penală, nu se află la evidența medicului narcolog, a săvârșit o infracțiune ușoară și a recunoscut vina integral, prin caracteristica eliberată de Federația Moldovenească de Fotbal, Asociația de Futsal și Primăria XXXXXX este caracterizat pozitiv, fiind accentuat asupra spiritului organizatoric al acestuia și autorității asupra sătenilor și vecinilor săi.

Prin urmare, nu se atestă vreun temei de aplicare a unei pedepse aspre, iar liberarea de răspundere penală corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, instituția liberării de răspundere penală reprezentând, prin prisma art. 55 Cod penal, o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă este un incident în viața acesteia.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2019, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal în privința inculpaților, cu atragerea la răspundere contravențională, nu va duce la atingerea scopului Legii penale care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Conform art. 61 alin. (1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75-77 Cod penal, ținând cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, personalitatea infractorilor, de circumstanțele care atenuează pedeapsa sau o agravează, concluzionând corect că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea acestora va fi pe deplin atins doar prin menținerea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni în privința lui Ciocoi R. și a pedepsei cu amendă în privința inculpatei Jighit A., aplicarea unor alte pedepse nefiind rațională și nici proporțională acțiunilor comise de către aceștia.

Totodată, întemeiat a fost respinsă solicitarea acuzării de încasare din contul inculpaților a cheltuielilor judiciare în mărime de 6069,17 lei, deoarece acestea nu pot fi puse în sarcina inculpaților, constituind cheltuieli inerente efectuării urmăririi penale ce urmează a fi suportate de către stat, expertiza fiind ordonată de organul de urmărire penală.

Or, în calculul întocmit de șeful Secției de contabilitate al INP, Ion Nicoară privind cheltuielile suportate de stat în cadrul intervenției la comunicarea despre actul de terorism la 10.04.2018, sunt incluse următoarele secțiuni: costul întreținerii unui polițist/oră, costul întreținerii mijloacelor de transport/oră, costul pentru 1 km., iar potrivit dispozițiilor art. 219 și 227 Cod de procedură penală, coroborat cu materialele cauzei se stabilește cert că cheltuielile revendicate de acuzatorul de stat nu pot fi apreciate ca prejudiciu cauzat în urma comiterii infracțiunii și nici ca cheltuieli judiciare, temei pentru care, instanța de judecată respinge ca nefondată acțiunea civilă înaintată.

5. Procurorul delegat în Procuratura de circumscripție Chișinău, Oleg Popov, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, conform art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Însă, în speță, niciunul din aceste criterii nu au fost constatate.

Mai mult, acuzarea a prezentat dovada privind volumul cheltuielilor suportate în legătură cu urmărirea penală a inculpaților pentru săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina lor și anume:

de către Centrul tehnico-criminalistic și expertize judiciare – 987,16 lei, pentru intervenția necesară în vederea dezamorsării dispozitivului exploziv, pretins a fi amplasat în sediul Judecătorei Chișinău, sediul Centru;

Inspectoratul Național de Patrulare - 3720,51 lei, pentru intervenția în vederea menținerii ordinii publice în perimetrul sediului Judecătorei Chișinău, sediul Centru;

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență – 1361,5 lei, pentru mobilizarea efectivului uman și tehnic în vederea intervenției în scopul evitării unor situații/împrejurări.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Radion Bordian, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie încetat procesul penal în privința inculpatului Ciocoi R., cu liberarea de răspundere penală în temeiul art. 55 Cod penal, sau aplicarea unei pedepse mai blânde, sub formă de amendă penală.

Recurentul a indicat că inculpatul are studii superioare, este angajat în funcție de director al unei întreprinderi, nu a fost atras la răspundere penală, nu se află la evidența medicului narcolog, a săvârșit o infracțiune ușoară și a recunoscut vina integral, prin caracteristica eliberată de Federația Moldovenească de Fotbal, Asociația de Futsal și Primăria XXXXXX este caracterizat din punct de vedere pozitiv, fiind accentuat asupra spiritului organizatoric al acestuia și autorității asupra sătenilor și vecinilor săi.

Totodată, inculpatul a comis o infracțiune ușoară, a recunoscut vina integral și s-a căit sincer, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, anterior nu a

fost condamnat și a colaborat cu organul de urmărire penală la descoperirea infracțiunii.

Sanctiunea art. 281 Cod penal prevede trei tipuri de pedepse: amendă, muncă neremunerată în folosul comunității și închisoare, iar instanțele de fond și de apel i-a aplicat inculpatului cea mai aspră pedeapsă în condițiile în care nu sunt prezente circumstanțe agravante, lipsesc antecedente penale sau recidivă, fiind constatate o multitudine de circumstanțe atenuante, inclusiv recunoașterea vinovăției, examinarea cauzei în procedură simplificată și caracteristica pozitivă.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al procurorului (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei privind chestiunea cheltuielilor judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3), 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, în cazurile când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, instanța just, argumentat și în limitele competenței legale statuând că, în speță, respectivele cheltuieli urmează a fi făcute din contul mijloacelor bugetului de stat.

Pe lângă aceasta, în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al avocatului (*pct. 5.1. din decizie*), se atestă că la stabilirea pedepsei inculpatului Ciocoi R., instanțele de fond și de apel, just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea

condamnațiilor, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanțele de fond și de apel just au concluzionat că în cazul comiterii de către inculpat a unei infracțiuni care a adus un impact negativ serios în societate, a fost inițiatorul apelului, a fost perturbată activitatea unei instanțe de judecată în întregime, precum și a Inspectoratului de Poliție, Inspectoratului Național de Patrulare, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, a deranjat ordinea publică, a admis un comportament antisocial ce a dus la crearea intruziunii în activitatea mai multor instituții de stat, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de apărare (*pct. 5.1. din decizie*), aplicarea unei pedepse cu amendă, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, împrejurări în care sunt inaplicabile și prevederile art. 55 Cod penal.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului Ciocoi R. în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Este și de remarcat că recursurile, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5., 5.1. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale aplicate inculpatului Ciocoi R. și în latura cheltuielilor judiciare, cât și a celorlalte cheltuieli indicate de acuzare (*pct. 3.-5.1. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 55 alin. (1) Cod penal, 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, persoana *poate* fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională, instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare și a pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea și apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor

instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursuri au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-a aplicat inculpatului Ciocoi R. o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul delegat în Procuratura de circumscripție Chișinău, Oleg Popov și de avocatul Radion Bordian, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 24 octombrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2019, în privința inculpaților Ciocoi Ruslan XXXXXX și Jighit Ana XXXXXX, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 iulie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun